

ŠKOLNÍ BRAVÍČKO

Milí čtenáři, kamarádi, přátelé,
držte v rukou druhé číslo časopisu v
tomto školním roce. Společným tématem
je APRÍL—žáci v hodinách slohu vymýš-
leli nesmyslné příběhy, jejichž téma jim
náhodně zvolil hod kostkou—a pak už
jen vymýšleli neskutečné příběhy, které
se určitě nemohly stát. Zmíníme se také
celoškolních aktivitách, Velikonocích. A
také máme stránky pro zábavu...
Přejeme všem pevné zdraví, spoustu
smíchu a sluníčka, příjemně strávené
chvilky u čtení našeho „Bravíčka“. A také
„VESELÉ VELIKONOCE!“

RECYKLOHRANÍ

Naše škola je zapojena do celostátního programu Recyklohraní aneb Uklid'me si svět - plníme úkoly, sbíráme drobné vysloužilé elektrospotřebiče, baterie, tonery, mobily. Za získané body jsme v loňském roce získali poukázku 3000,- Kč, za níž jsme dětem nakoupili vánoční dárky.

V letošním školním roce jsme splnili již tři vyhlášené úkoly (Vzkaz v lahvi, Ekoabeceda pro klima, Najdi Elektrosaura). Stanovili jsme si celoroční cíl na téma třídění odpadů, v rámci něhož musíme splnit několik aktivit. Jednou za 14 dní starší žáci kontrolují ve třídách třídění odpadů a upozorňují na nedostatky, dále zpracovali pracovní listy z Ekoabecedy na téma Směsný odpad, navštívili sběrný dvůr v Králíkách, kde získali potřebné informace pro vyplnění pracovního listu a zpracování flipchartu. Svá zjištění prezentovali na sociální síti školy. Čeká nás realizace celoškolního projektu, zpracování dalších pracovních listů.

Nedílnou součástí zapojení do programu Recyklohraní je zpětný odběr použitého drobného elektrozařízení, použitých baterií, tonerů, mobilů. V tomto školním roce jsme k dnešnímu dni odevzdali 1 bag (krabice) použitých tonerů, 4 bagy (velké pytle) použitého drobného elektrozařízení, 116 mobilních telefonů, 122 kg baterií.

K začátku dubna máme na našem kontě získali 3331 bodů, v rámci celorepublikového umístění jsme na 19. místě, na 4. místě v kraji. Již nyní tedy je zřejmé, že i v letošním roce získáme ocenění v podobě peněžní poukázky, kterou proměníme na malé vánoční dárečky pro děti.

Společnost
ECOBAT s.r.o.

IČ:267 25 967, se sídlem Soborská 1302/8, Praha 6

IČ:267 25 967, se sídlem Soborská 1302/8, Praha 6
oprávněná Ministerstvem životního prostředí k provozování kolektivního
systému zpětného odběru baterií a akumulátorů vydává toto

OSVĚDČENÍ

o přínosu pro životní prostředí

pro
ZŠ Nábřežní 130
IČ: 61235105

Výše uvedený smluvní partner odevzdal v roce 2022 ke zpětnému odběru a následné recyklaci celkem **60 kg odpadních baterií**. Z tohoto množství bylo recyklací získáno **45 kg druhotných surovin**, které budou využity při výrobě nových produktů.

RNDr. Petr Kratochvíl
Jednatel společnosti ECOBAT s.r.o.

Děkujeme, že nám pomáháte šetřit přírodu a její zdroje.
Sběrem baterií přispíváte k čistšímu ovzduší a vyšší kvalitě vodních zdrojů.

KALENDÁŘ AKCI ANEBO CO NÁS ČEKÁ?

Každé úterý—Klub deskových her
Každý týden—doučování žáků (přihlášení)

DUBEN

3. 4.—6. 4. velikonoční výstava
v Městské knihovně Králíky

11. 4. návštěva knihovny

17. 4.—18. 4. ekovýchovný
pobyt v ekocentru Paleta
Oucmanice

24. 4. Den Země, projekt Od-
pady

27. 4. čarodějné odpoledne
ve ŠD

28. 4 ředitelské volno

KVĚTEN

12. 5. odvoz pomerančové kůry

9. 5. návštěva knihovny

SUŠÍME POMERANČOVOU, CITRÓNOVOU KŮRU.

CITRÓNOVÁ KŮRA: 50,- Kč/kg
POMERANČOVÁ KŮRA: 12,- Kč/kg

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Od 1. 2. 2023 realizujeme projekt **Inovace výuky ve Speciální ZŠ Králíky** v rámci projektu OP JAK, registrační číslo CZ.02.02.XX/00/22_002/0004105 – Šablony pro MŠ a ZŠ I.

V rámci projektu proběhnou tyto aktivity:

*Inovativní vzdělávání žáků ZŠ
Vzdělávání pracovníků ve vzdělávání ZŠ
Vzdělávání pracovníků ve vzdělávání ŠD
Odborně zaměřená tematická a komunitní setkávání ZŠ*

Na tyto aktivity jsme získali 411 738,- Kč.

Srdečně vás zveme na

VELIKONOČNÍ VÝSTAVU

žáků Speciální ZŠ Králíky

konanou ve dnech

od 3. 4. do 6. 4. 2023

v Městské knihovně Králíky

OHLÉDNUTÍ ZA CELOŠKOLNÍMI AKCEMI...

ZIMNÍ DEN V PŘÍRODĚ—2. 2.

Hned ráno jsme zašli do lesa a do krmelce u Myslivecké chaty jsme dali zvířátkům kaštiny a jablíčka. Poznávali jsme stopy zvířátek, určovali stromy podle klíče. Mnoho radosti jsme si užili při bobování, sáňkování a také při společném stavění sněhuláků. Bylo to studené, ale skvělé dopoledne.

VALENTÝN—14. 2.

Ve škole každý rok slavíme svátek sv. Valentýna. Vyrábíme a navzájem si rozdáváme valentýnská přáníčka, nejmladší žáci svátek zpestřili valentýnským tvořením, ve družině jsme si pochutnali na valentýnských dobrotách.

SEMÍNKOVNA

Pro všechny, kteří rádi relaxují na zahradě, jsme spolu s Městskou knihovnou Králíky založili komunitní semínkovnu.

Již teď tam na zahrádkáře čekají semínka chilli papriček, měsíčku lékařského, afrikanu, chrpy modré, slunečnic, měsíčnice roční, kosatce sibiřského, echinacey - rudbekie, orlíčku, kozí brady fialové, kopru, pažitky, fazoli keříčkových - černé, červené, dalmatin.

Semínka pocházejí z Králík - od zahrádkářů, z našeho školního pozemku. Pro semínka v hodinách pracovního vyučování zhotovíme sáčky, nakreslíme na ně rostlinku a popíšeme je, vložíme do nich semínka. Poté je odnese do knihovny, kde už čekají na vyzvednutí. A na podzim se opět posbírají zralá semínka, odnesou se do knihovny a my je opět připravíme k odběru...

SEMÍNKOVNA

OSIVO KE SDÍLENÍ

"Svobodně, ekologicky, ekonomicky a pro každého!"

1. Vyberte si a zasajte!

- Vyberte si sáčky se semínky, která se Vám líbí (od každého pouze jeden sáček).
- Zasajte je a vycházejte je!
- Část rostlin pěstujte na sádkách.

2. Sklíďte a sdílejte

- Semínka sklízíte a přibližky dorazte zpět do Semínkovny v papírovém sáčku.
- Nezapomínejte sáček s osivem popsat - uveďte název odrůdy, místo a rok sklizně.

Máte dotaz či připomínku? Obráťte se na pracovnice Městské knihovny Králíky, nebo napište dotaz na fcb Speciální ZŠ Králíky.

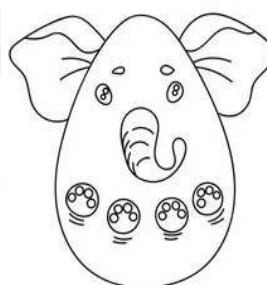
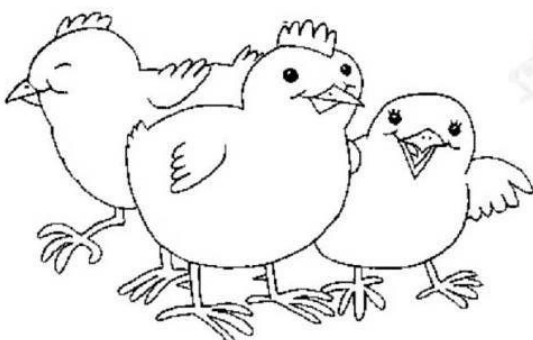
Více o projektu: www.seminkovny.com

ŠKOLNÍ DRUŽINA

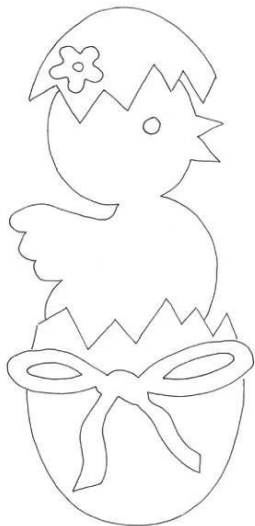
Ve školní družině pokračujeme v celoroční hře. Minulý měsíc proběhl KARNEVAL, kde jsme se převlékli do masek, tancovali a soutěžili. Nyní se připravujeme na Velikonoce, učíme se velikonoční koledu, za kterou nám bude dána možnost si vylosovat odměnu s překvapením.

USKRŠ
BOJINKA
www.bontontv.com

ŠKOLNÍ DRUŽINA

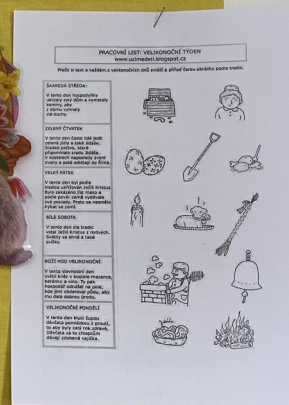
Já jsem malý koledníček, tetičko,
přišel jsem si pro červený vajíčko.
Pro vajíčko červený,
pro koláč bílý,
jsem-li já vám, tetičko,
koledníček milý?

Upletl jsem pomlázku,
je hezčí než z obrázku,
všechny holky, které znám,
všechny holky, které znám,
navštívím a vymrskám,
než mi dají vajíčko,
vyplatím je maličko.

Hody, hody doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesl košík vajíček.

Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka
a já říkal: Ne, ne, ne.

Na remízku mezi poli,
mám já strýčka králíčka,
tomu nosím každým rokem,
malovaná vajíčka.

Pomlázka

Upletl jsem pomlázku,
je hezčí než z obrázku,
všechny holky, které znám,
navštívím a vymrskám,
než mi dají vajíčko,
vyplatím je maličko.

Koledníček

Já jsem malý koledníček,
tetičko,
přišel jsem si pro červený
vajíčko.
Pro vajíčko červený,
pro koláč bílý,
jsem-li já vám, tetičko,
koledníček milý?

VELIKONOČNÍ LOSOVÁNÍ

KDO KOLEDU BUDE ZNÁT,
MŮŽE S CHUTÍ LOSOVAT!

Malý zajíček

Hody, hody doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesl košík vajíček.

Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka
a já říkal: Ne, ne, ne.

Na remízku mezi poli,
mám já strýčka králíčka,
tomu nosím každým rok
malovaná vajíčka.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY SOUČKOVÉ

Pomocí kostky jsme si vylosovali nesmyslný příběh s názvem Obrovský pes chytil pod sopkou zloděje

Byl jednou jeden obrovský pes Bady, který žil v oblasti pod sopkou. Tento pes byl velmi užitečný, protože jeho majitel, pan Novák, ho používal jako strážce svého majetku.

Jednoho dne se stalo něco neobvyklého. Zloděj se pokusil vloupat do zdejšího kulturního domu, kde zrovna probíhala velikonoční výstava. Na ní nebyly jen ledajaké výrobky, ale byla zde i velikonoční vajíčka zdobená drahými kameny, které daroval továrník pan Bartoš.

Zloděje však zaregistroval obrovský pes Bady a začal ho pronásledovat. Pronásledoval ho až pod sopku, kde se zloděj snažil schovat v jeskyni, ale pes byl velmi inteligentní a dokázal zloděje v jeskyni najít a za nohu ho vytáhnul ven a pak ho před sebou hnal svým štěkotem až zpět do městečka. Už po cestě je potkali četníci a zloděje si převzali.

Pan Novák, majitel psa, byl svému psovi velmi vděčný a nejen on, ale i obyvatelé městečka, byli šťastní, že se drahocenná vejce s drahokamy vrátila zpět na výstavu. A odvahu a oddanost ocenili tím, že psa odměnili velkým věncem z buřtů.

Tento příběh se rychle rozšířil. Obrovský pes se stal legendou a nikdo si netroufal vstoupit do městečka bez povolení majitele psa.

Tento pes se stal nejen ochráncem majetku, ale také symbolem odvahy a věrnosti. Jeho příběh dodává naději lidem, kteří potřebují ochranu před nebezpečím.

K VELIKONOCŮM

Vrbo, vrbo, dej nám proutí,
ať se pod ním děvče kroutí.

Když to štípne maličko,
dá nám pěkné vajíčko.

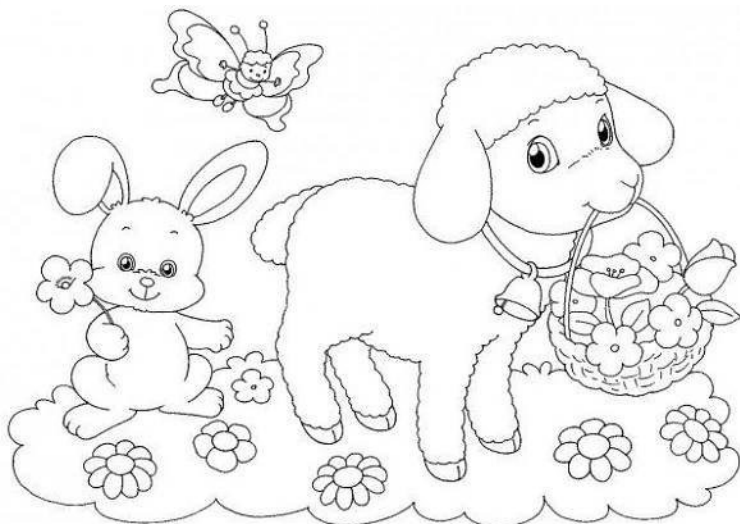

Slunce

Slunce volá na sněženku,
podívej se, jak je venku!
Slunce volá do oken,
děti, haló, pojd'te ven!

Jaro

Rychle svlečte kabátky
Jaro už je za vrátky.
Půjdem všichni na procházku,
natrháme sedmikrásku.
Natrháme kočky
do té krásné vázičky.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY LENHARTOVÉ

I v naší třídě se připravujeme na jaro a hlavně na Velikonoce.
Podívejte se, co jsme vyrobily a jakou pěknou básničku jsme se naučily.

Běží bílý králíček,
v tlapičce má košíček.
V něm barevná vajíčka,
co mu dala slepička.
Koho potká, tomu praví,
že mu přeje štěstí, zdra-
ví. Hezky se naň usměje,
srdíčko mu zahřeje.

Krásné Velikonoce
přeje všem
Maruška, Lianka, Baruška,
paní asistentka Gábina a
paní učitelka Martina!

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ŠPONAROVÉ

Pomocí kostky jsme si vylosovali nesmyslný příběh s názvem

O šťastném mimozemšťanovi, který žil ve vesmíru.

Jednou, když si tak mimozemšťan cestoval lítajícím talířem, naboural do meteoritu, který zrovna prolétal kolem. Najednou byla ohromná rána a mimozemšťana to vyhodilo z talíře ven. Letěl a letěl... až dopadl k nám na Zem. Nic se mu nestalo, protože mimozemšťani nemají žádné kosti, jsou slizcí, zelení.

Když se rozkoukal, zjistil, že je v lese. Jak se tak procházel po lese, vylezl na takový zvláštní kopeček, myslel si, že je to skála. Jenomže ta skála se najednou začala hýbat. Mimozemšťan se pěkně polekal. Nebyl to kopeček, ležel tam dinosaur. A ten, když zjistil, že ho něco lechtá na zádech, zvedl se a podrápál se. Přitom smetl mimozemšťana dolů. Ten se začal kutálet až se zastavil o strom.

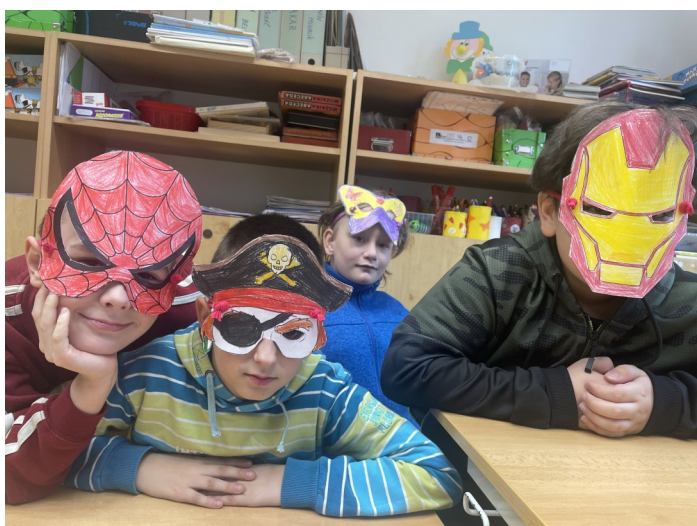
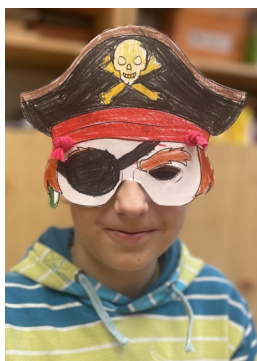
Odhodlal se a postavil se proti dinosaurovi, namířil na něj své oči a začal z nich šlehat blesky. Ale těch se dinosaur nezalekl a začal mimozemšťana honit. Začala pěkná honička. Chvilí už to vypadalo, že se podaří mimozemšťanovi utéct, ale dinosaur ho zase dohonil.

Najednou další rána a ti dva se srazili. To byla rána. Lítaly jiskřičky. A když se jim oběma rozsvítlo, zjistili, že jsou vlastně oba hodní a nemusí se bát jeden druhého. A stali se z nich kamarádi.

(Toník, Pavlínka, Štefánek, Miša)

A to jsme my... naše třída. Poznáte nás?

TŘÍDA PANA UČITELE BOUŠKY

Tryskomyš vskočila ve škole do mýdlové bubliny

Byla jednou jedna myš, která byla hodně rychlá. Říkali jí Tryskomyš. Jednoho dne šla do školy, ale zakopla a spadla do mýdlové bubliny. Létala v bublině po škole, plakala a volala, kdo jí z bubliny pomůže. Spolužáci se snažili, ale bublina byla ohromná a nešla prasknout. Spolužáci přemýšleli, jak by jí z té bubliny pomohli. Jak myš byla uvnitř bubliny, najedla se toho mýdla a pěníla jí z toho pusa a začala se jí dělat ještě větší bublina. Najednou se myši u pusy udělala velická bublina, která rostla a rostla, až se stalo, že se obě bubliny dotýkaly a naráz obě praskly. Myš byla vysvobozena.

Adam

Líný klokan našel na farmě vesmírnou raketu

Klokan přiběhl na farmu a byl tak líný, že šel spát. Druhý den ho probudil velký hluk, ale nechťelo se mu vstávat, tak si řekl, že to počká. Klokana nakonec přepadla zvědavost, překonal svou lenost a šel se kouknout na podivnou věc, která udělala tolik hluku. Uviděl raketu. Klokan líně nastoupil do rakety a najednou se raketa dala do pohybu. Klokan byl ale tak líný, že než se pohnul, ocitnul se ve vesmíru. Moc se mu tam líbilo, protože se musel pohybovat hodně pomalu. Ve vesmíru se zabydlel. Nevěděl, že ve vesmíru ubíhá čas rychleji než na zemi. Připadalo mu, že je ve vesmíru dlouho a přestalo ho bavit, jak se líně pohybuje. Připadalo mu to jako rok. Vyskočil z rakety a dopadl dolů do vody. Vyplaval na břeh a na břehu potkal svého kámoše. Začal se s ním vítat a řekl mu, že je rád, že ho po roce vidí. Kamarád mu vůbec nerozuměl. Podle něj se viděli včera večer. Šli spolu zpátky na farmu a domluvili se, že budou spolu hospodařit. Koupili si nový dům, pole a zvířata, zaseli mrkev, obilí, brambory. Občas klokana přepadla lenost, ale vždy si vzpomenu, jak byl ve vesmíru, a hned ho to přešlo.

Martin S.

Pyšný voják snědl otrávené jablko v obchodu

Pyšný voják dostal chuť na jablko. Vydal se do nejbližšího obchodu, kde prodávali jablka. Najednou byla před ním spousta jablek. Voják nevěděl, jaké jablko si má vybrat. Vybral si to největší a nejčervenější. Vzal si ho a jak byl pyšný, řekl si, že ho přece nebude platit a navíc, že je voják. Po cestě domů přemýšlel, jestli ho má sníst hned, nebo si nechat na doma, nebo až úplně na večer. Ale jeho chuť na jablko byla tak velická, že neodolal a kousnul do něho. Nejdříve chuť jablka byla sladká, ale po chvíli se změnila v hořkost a trpkost. Po pár minutách vojákovi celé tělo ztěžklo a upadl. Najednou si voják uvědomil, že odešel bez zaplacení. Hned toho začal litovat. Ale pohnout se nemohl. Šel okolo druhý voják a ten se zeptal, co se stalo. Voják mu řekl, co se stalo, a druhý voják utíkal vše napravit a jablko zaplatil. Vojákovi se hned udělalo lépe a stali se z nich velcí kamarádi a pýcha byla pryč.

Kamil

Rozzlobený duch se v lese proměnil v ptáčka

Byl jednou jeden duch, který byl strašně rozzlobený. Chodil po lese a nadával na všechno, co viděl kolem sebe. Najednou se však stalo něco zvláštního a proměnil se v ptáčka! Jeho hněv byl tak silný, že celé jeho tělo se opeřilo peřím. Duch byl tak zmatený a nevěděl, co se vlastně stalo. Najednou se cítil sám a ztracen v lese. Všiml si, že okolo něj létají jiní ptáci, tak se k nim připojil a začal s nimi létat. To se mu strašně líbilo, protože se rychle dostal tam, kam potřeboval, a svět viděl i z výšky. Létal tak dlouho, až se nechal chytit do klece. Snažil se z klece dostat ven, ale nedařilo se mu to. Začal litovat, že se zbytečně zlobil a byl rozzlobený. Jednoho dne byla klec špatně zavřená a podařilo se mu uletět. Doletěl až do lesa, kde se proměnil v ptáčka. Objevil se na palouku, kde se proměnil. Sotva se dotkl mechu, proměnil se zpátky v ducha a byl moc šťastný.

Michael

Kačer Donald si na nádraží přivoněl k páchnoucí botě

Jednoho dne se narodil chlapec a dostal jméno Kačer Donald. Kdyby se narodila holčička, dostala by jméno Botová žena. Z Kačera Donalda vyrostl zvědavý kluk. Pořád se na něco ptal. Jestli může létat, jestli může být superhrdina... Ptal se maminky i tatínka. Jednou se maminky zeptal, jak se měl jmenovat, kdyby se narodil jako holka. Maminka odpověděla, že se měl jmenovat Botová žena. Maminku zajímalo, proč se na to Donald ptá, ale neodpověděl. Jen si pomyslel, že to je zvláštní jméno a vydal se na procházku. Šel a šel, až došel na nádraží. Prošel kolem záhonu s kytkami a všiml si takové zvláštní kytky. Aby se ujistil, že to je kytky, ohnul se a přičichnul si k ní. Najednou se kytky zvětšila a ona to nebyla kytky, ale velká páchnoucí bota. Donald jen vykřikl: „Fúúúú, ty teda páchneš!“ A byl moc rád, že se narodil jako kluk a ne jako holka, protože by měl jméno jako nějaká bota, která moc nevoní, ale dost páchne.

Filip

Tryskomyš si přivoněla k páchnoucí botě v televizi

To byla jednou malá myška a ona měla boty a díky nim běhala jako tryskomyš, a tak jí i všichni říkali. Boty nosila pořád, tak začaly páchnout. Když se jednoho dne probudila, nemohla své boty najít. Najednou ucítila známý zápach a začala boty hledat. Čmuchala, odkud zápach přichází, a došla k televizi. Televize se rozsvítila a na obrazovce se objevily boty. Tryskomyš šla blíž k televizi a televize ji vcucala a na nose myši přistála její páchnoucí bota, která ji nešla sundat. Z Tryskomyši se stala hvězda s páchnoucí botou na nose. Stávala se z ní větší hvězda a větší hvězda. Ale měla jedno tajemství. Každé ráno, když se ráno probudila, přivoněla si k páchnoucí botě, aby se přesvědčila, že se jí to nezdálo.

Adélka

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Ospalý zloděj chytil padající hvězdu v supermarketu

Ve městě žil pán, kterému se říkalo ospalý zloděj. Ve dne spal a v noci se vydával na lup. Nejraději chodil krást do supermarketu. Před zavírací dobou přišel do supermarketu, schoval se a počkal do zavírací doby. Potom se vydal na obhlídku, aby se podíval, co se mu bude hodit. Měl moc rád jídlo a pití. Potom si našel místo ke spaní, aby počkal do rána až otevrou. Jednou, když usnul, vzbudil se dřív a byl zmatený. Vůbec nevěděl, kolik je hodin, tak se vydal k hlavním dveřím, protože si myslel, že už je otevřeno. Jak byl rozespalý, narazil do dveří. A spustil signál alarm. Pak přišli policisti a on začal utíkat. Najednou se podíval nahoru a viděl padající hvězdu. Chytil ji a přál si, aby už nebyl ospalý zloděj. Přání se mu splnilo. Probudil se doma ve své posteli a už nechodil v noci do supermarketu.

Zdenda

Nesnesitelný soused si přivoněl k páchnoucí botě ve škole

Byl jednou jeden nesnesitelný soused, který se vždy začal prát, když si někdo v jeho blízkosti přivoněl k páchnoucí botě. Bylo to takové kouzlo. Nikdy nevěděl, kdy se to stane a kde se to stane. Jednoho dne šel vyzvednout Mírdu do školy. Šel za ním do šatny a ucítil tam páchnoucí botu a už se strhla mela. Všichni se začali prát a najednou se všichni ocitli na kupě sena. Nečekaně se tam objevil saniták a ptal se, proč se perou. Nesnesitelný soused řekl, že neví proč, jen ví to, že je nesnesitelný a že ho to už nebaví, jak se musí začít prát, když cítí páchnoucí botu. Proto se rozhodli, že páchnoucí botu vyperou, aby už nepáchla.

Petr

Veselý pošťák utíkal před lvem v autobusu

Jednou veselý pošťák nastoupil do autobusu, aby doručil dopisy a balíčky všem adresátům. Když se autobus rozjel, sedl si na své místo a začal třídit poštu. Najednou uslyšel hlasitý řev a hluk, který se ozýval z venku. Nejdříve si myslel, že je to zvuk motoru. Když se podíval z okna, uviděl lva. Autobus zastavil. Otevřely se dveře a dovnitř vpadl obrovský lev. Pošťák se snažil rychle utéct, ale bylo pozdě. Lev ho zpozoroval a vrhnul se na něj, aby ho sežral. Pošťák začal bojovat, utekl z autobusu a lev utíkal za ním. Pošťák se ukryl do popelnice a tím si zachránil svůj život. Byl to pošťákův nejdivočejší zážitek v jeho kariéře. Přesto zůstal stále veselý.

Míra

Odhodlaný pirát vypěstoval obří dýni v autobuse

Jednoho dne si pirát koupil opuštěný autobus z inzerátu na Bazoši. Rozhodl se, že tam vypěstuje dýni. Udělal si záhon a šel do obchodu koupit sazenici dýně. Zasadil ji do hlíny a každý den ji zaléval. Dýně rostla každým dnem. Byla větší než autobus. Pirát měl obrovskou radost, že vypěstoval tak obrovskou dýni. Jak přestala dýně růst, musel rozebrat autobus. Dýni nechal venku na sluníčku. Rozhodl se, že dýni prodá na trhu. Postavil si stánek a napsal ceduli: Prodám největší dýni na světě za 500 000 ve zlatém. Čekal a stále čeká, až se objeví zákazník, který se dýni koupí.

Jára

Pyšný voják snědl otrávené jablko v hasičárně

Pyšný voják šel z vojny a našel starou jabloň, tak si řekl, že vyleze pro jablko. Ale nevěděl, že je otrávené. Utrhl si jablko. Šel okolo staré vrby. Ta vrba ožila a pořád mu podkopávala nohy, ale to voják nevěděl, že má halucinace, protože jablko bylo otrávené. Najednou uviděl Mírdu, který se pořád smál a vojákovi řekl, ať s ním jde do hasičárny. Vytáhl hasičskou stříkačku a voják dostal strach, že ho Mírdá postříká vodou. On totiž voják neměl rád vodu. Ale ze stříkačky začala stříkat šlehačka. Mírdá začal křičet apríl.

Petr

Nevidomá babička napsala na farmě tajnou zprávu

Nevidomá babička se jmenovala Lenka Kapustová. Bylo jí 84 let. Oslepla, když jí bylo 41 let. Jednoho dne ji napadlo, že by mohla poslat tajnou zprávu svému vnukovi Karlovi. Karel hned babičce volal. Babička mu řekla, že mu poslala tajnou zprávu, protože jí je po něm smutno. Karel se hned vydal k babičce. Babička měla velikou radost. Pustili se spolu do pečení bábovky, do úklidu a babička byla šťastná, že za ní přijel vnuk a pomáhá jí. Když nastal den Karlova odjezdu, babička nenápadně schovala peníze do Karlova batohu. Karel se vrátil domů a celý týden vyprávěl mamince o babičce. Druhý den se chystal ráno do školy a z batohu mu vypadly peníze. Maminka to viděla a ptala se, odkud ty peníze má. Hned mu bylo jasné, že je tam dala babička jako tajnou zprávu, aby mohl mamince něco koupit. Mamince řekl, že jsou od babičky. Maminka mu věřila a pochválila ho, že je nikde nesebral. Za peníze Karel koupil mamince kytku.

Sestavil Pierre Pacek

BONJOUR paní profesorko

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Hodný uklízeč snědl na Měsíci otrávené jablko

Jednoho dne byl uklízeč povýšen. Začal uklízet v budově, kde se vyrábí rakety a posílají do vesmíru. Provedli ho po celé velké budově a řekli, co kde má uklízet a na co si má dát pozor.

Při uklizení omylem spadl a dotkl se velkého červeného čudlíku. A najednou začal nějaký divný zvuk. Něco chytlo. Byl to robot, který se staral o astronauty. A dal ho na židli a připoutal. Uklízeč někam letěl, ale nevěděl kam. Báł se, protože nevěděl, kam letí, a báł se, že ho vyhodí z práce hned první den. Znenadání se ozval zvuk: „Blížíme se k cíli, připravte se na dopad.“ Dopadl a otevřely se dveře. Uklízeč vyšel ven a venku viděl hezkou šedou zem, na které byl šedý písek. Okolo nebylo skoro nic kromě starých malých stromů. Tak vyšel ven a měl hlad. Jenže v okolí nebylo nic k jídlu. Tak šel pořád rovně až došel do divné vesnice. Nikdo tam nebyl, budovy byly rozpadlé a bylo tam ticho. Začal prozkoumávat budovy. Až našel nějaké divné ovoce, které bylo zavřené ve skleněné nádobě. Jelikož měl hlad a nic jiného nenašel, tak si šel vzít to ovoce. Ovoce mělo jasně červenou barvu, zelené listy a černé tečky. Otevřel skleněnou nádobu a vzal si ovoce. Nevěděl, jestli se jí celé, ale zkusil to. Po 15 minutách, co ho snědl, ho začaly bolet kosti. Pak ho začaly bolet zuby, krev mu úplně vřela a přestal vidět. Začal si myslet, že je nějaké jedovaté a že asi umře. Najednou vše přestalo a byl v pohodě. Pak si uvědomil, že vidí nějak daleko. Neměl už hlad. Když chtěl jít ven z budovy a zkusil otevřít dveře, omylem je celé ulomil. Zjistil, že má velkou sílu, jako kdyby posiloval. Pak šel do rakety. V raketě uslyšel šum a hlas svého šéfa. Šéf se ptal, co se stalo. Uklízeč mu vše začal do detailu vyprávět. Šéf byl nadšen jeho objevem. Chtěl povýšit uklízeče na průzkumníka planet, jelikož dokázal něco, co nikdo před ním, a díky ovoci získal schopnosti, které nám pomohou prozkoumat vesmír. A tak jeho šéf zajistil, aby se uklízeč dostal domů. Od té doby uklízeč pracuje jako průzkumník vesmíru a má vlastní speciální tým.

Konec pokračování příště.....?????!!!

Šimon

Upíří babička vesele poskakovala v supermarketu

Jednoho večera šla upíří babička do supermarketu. Bylo těsně před zavírací dobou. Hledala něco, čeho by se mohla najíst jako upír. Neměla ráda klasická lidská jídla. Hledala fakt dlouho a stále nic nenacházela. Procházela kolem různých druhů ovoce, pečiv a různých sladkostí, které ji nezajímaly. Potom ale objevila jelita. Ta se jí moc líbila a navíc zjistila, že jsou v akci. Měla velkou radost, až z toho začala vesele poskakovat. Poskakovala tak vysoko, že přeskočila regál. Skočila do vozíku a projížděla celý supermarket. Jela k jelitům a naplnila celý vozík. Měla tak velkou radost, až z toho slintala. U kasy paní pokladní na ni zděšeně koukala a říkala si, proč bere tolik jeliť. Trvalo opravdu dlouho, než všechna ta jelita zvážíla.

Po půl hodině byla jelita konečně zvážena. Vážila 50 kg a stála 10 000 Kč. Babička z toho začala naštvaně skákat, až narazila do stropu. Potom musela vrátit 49 kg. Nechala si 1 kg. Zaplatila dvě stovky a šla domů. Cestou ze supermarketu si pro sebe nadávala. Že to bylo moc drahé. Šla smutně domů. Plánovala svou pomstu. Jakmile ochutnala to svoje kilo jeliť, nálada na pomstu ji přešla. A plánovala, že si příště koupí 50 kg.

Šimon

Malý princ vyfotil ducha ve tři hodiny večer na nádraží

Na Aškobarové planetě žil Malý princ, který se nebál ducha a ani neměl strach plavat mezi žraloky.

Bylo mu 14 let, chodil do 7. třídy. Měl domácího mazlíčka, psa, kterému říkal Aleška. Bydlel se svou maminkou, tatínkem a sestrou Eliškou. Každý měli svůj pokoj. Bylo pondělí a čas odejít do školy. Cestou do školy šel Malý princ na nádraží, aby počkal na své kamarády Tonda a Marka a do školy šli společně. Najednou se mu zdálo, že vidí nějakou holku, která vypadala jako duch. Malý princ chtěl na ni zavolat. Už slyšel vlak, otočil se, aby viděl, jak je vlak daleko, a když se otočil zpátky, duch byl pryč. Byl to teda duch nebo nebyl? Sotva Tonda s Markem vystoupili, hned jim svůj zážitek líčil. Kluci mu samozřejmě nechtěli věřit. Proto se Malý princ rozhodl, že udělá noční výpravu a ducha vyfotí. Po škole se rozloučil s kamarády a spěchal domů, aby si nachystal vše potřebné na svoji noční výpravu. Nachystal si baterku a mobil. Nařídil si budíka na 2:30hod a šel brzo spát. Vzbudil se ještě dřív, než mu zazvonil budík, protože byl nedočkavý. Potichu se vytratil a utíkal na nádraží. Vytáhnul foťák a čekal. Najednou se něco začalo blížít. Cvak!!! Přesně ve 3:00 hod pořídil záběr. Už se těšil, až ráno ukáže fotku kamarádům. Rychle šel spát a ráno nedočkavě čekal na své kamarády. Ukázal jim svůj záběr a kluci nemohli věřit svým očím. Na fotce byl... Co myslíte, vlak nebo duch?

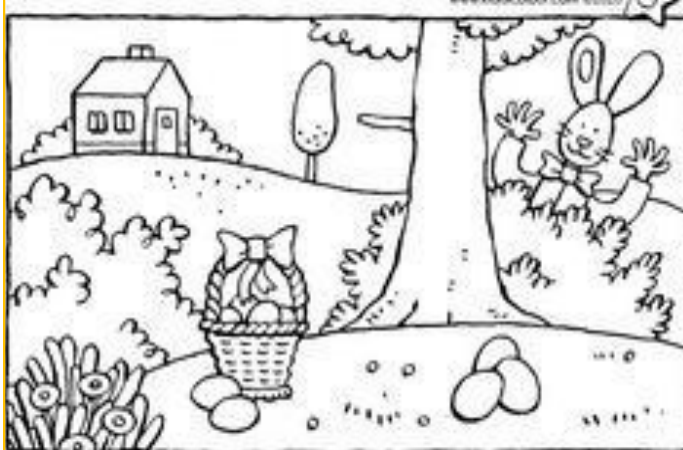
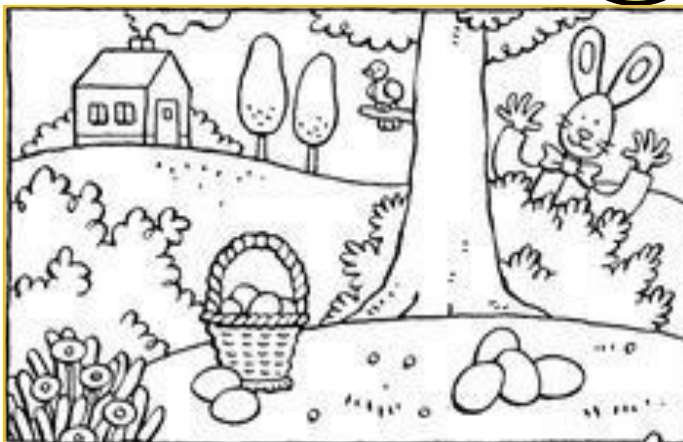
Anička

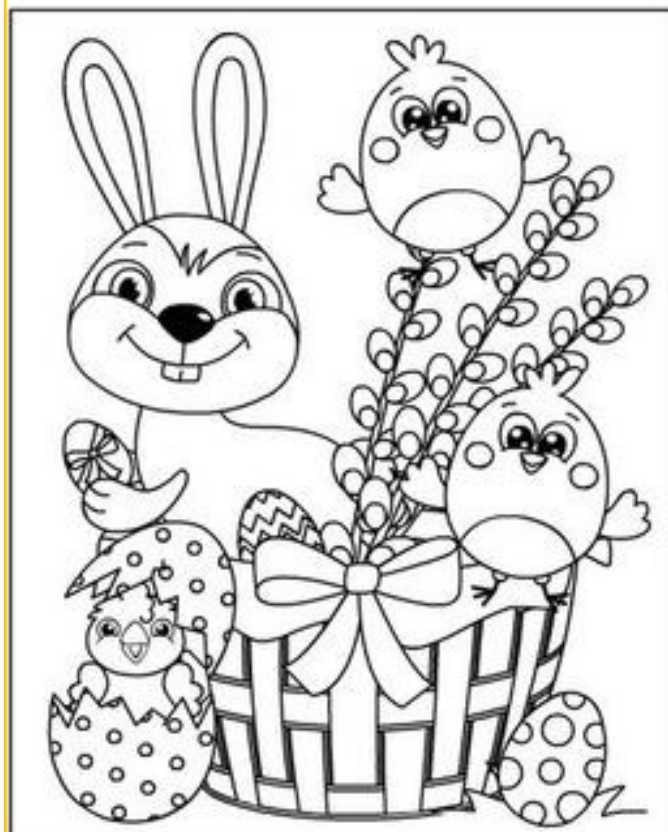
6

NAJDI NA OBRÁZKU ROZDÍLY. PAK VYBARVI.

6

Spot 10 differences!

VELIKONOCE...

VELIKONOČNÍ TÝDEN

KVĚTNÁ NEDĚLE

Květná nebo Palmová neděle, jinak také Pašijová. Připomíná příchod Ježíše Krista do Jeruzaléma. Byl vítán palmovými listy, které mu lidé házeli k nohám. Protože palmy u nás nerostou, zdobili lidé kostely místo nich květinami nebo větvíčkami kočíček. Do kostela se lidé přinášejí větvíčky kočíček, aby jim je kněz posvětil. Posvěcené ratolesti měly přinést zdraví, hojnost a štěstí, ale měly i bránit před vstupem zlých sil. Větvíčky byly svázané červenými stuhami, protože červená připomíná krev Ježíše Krista. Posvěcené kočíčky za oknem domu zase chránily během roku před úderem blesku za bouřek a před škodami při prudkých deštích s kroupami. V tuto neděli by se nemělo nic péct. Zapekli byste tím květy na stromech i loukách a obilné klasy, takže by nebyla žádná úroda.

MODRÉ PONDĚLÍ

Na Modré pondělí se vyklízely nepotřebné věci, opravovaly se ty rozbité. Kostely se vyzdobily modrým a fialovým sukem. Modré symbolizuje čistotu a nevinnost a fialové smutek trochu utěšovaný nadějí. Ke dni se nepojí žádné zvyky nebo obřady, mělo být odpočinkové. Říká se jen, že byste si právě toto pondělí měli dát na stůl naklíčené osení jako symbol probouzející se přírody.

ŠEDIVÉ—ŽLUTÉ ÚTERÝ

Označení Šedivé i Žluté se používá, přičemž v obou případech se název odůvodňuje počasím, které je pro toto období typické. V dubnu je počasí proměnlivé. Žlutá symbolizuje slunečno, šedá zase zataženo. Úterku se říká Šedivý i kvůli pavučinám, které se měly pečlivě vymést z domu, abychom tak symbolicky vyhnali veškeré zlo nejen z domu či bytu, ale i ze svého života.

ŠKAREDÁ STŘEDA

Podle historie je středa den, kdy Jidáš zradil Ježíše. Nesmíme se mračit, špatná nálada by nám pak mohla vydržet celý rok – proto „škaredá“. Všechny stesky a splíny se z domu vyháněly tradičním vymetáním komína. Odtud zase plyne jiné označení – Škaredé středě se říká také Sazometná.

Odjakživa se podávalo škaredé, na pohled nevzhledné jídlo. Často to byl bramborák natrhaný na kusy.

ZELENÝ ČTVRTEK

Na Zelený čtvrtek odlétají zvony do Říma. Až do sobotního večera, kdy se zvony zase vrací, nahrazují je řehačky a klapačky. Děti dříve procházely vesnicí s těmito hluk vydávajícími nástroji a zpívaly.

Zelený čtvrtek je dnem odpouštění, klidu a míru. Určitě bychom se neměli s nikým hádat, také si nesmíme nic (hlavně peníze) půjčovat. V tento den jíme čerstvé zelené pokrmy, jako jsou špenát, kopřivy, hrášek, hrách atd. A když před východem slunce zatřeseme ovocnými stromy, budeme mít bohatou úrodu.

VELKÝ PÁTEK

Na Velký pátek si křesťané připomínají ukřižování Ježíše Krista. Tenhle den má v sobě mnoho tajuplného a magického. Nesmíme se ani dotknout masa, prát prádlo a jakkoli hýbat s půdou, tedy se musíme zřeknout jakéhokoli zahradničení. Na Velký pátek se také na několik hodin otvírají poklady ve skalách a sklepeních.

BÍLÁ SOBOTA

Na Bílou sobotu se kdysi bílilo a uklízelo, aby byla chalupa jako klícka. Připravovaly se sváteční pokrmy, pekly se mazance a beránci, pletly se pomlázky a zdobily kraslice, což se dělá i dnes.

Před východem slunce by se mělo vymést novým koštětem všechny místnosti, aby se v nich nedržel hmyz, myši a další havěť.

BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

V noci ze soboty na neděli vstal Ježíš z mrtvých, přichází Boží hod velikonoční, nastává čas radosti, pohody a hodování. Na Boží hod se v kostele světily tradiční velikonoční pokrmy (mazance, vajíčka, chléb, beránci, víno). A kdo v neděli ochutná posvěceného velikonočního beránka, najde podle pověry ztracenou cestu.

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

Velikonoční nebo také Červené pondělí je dnem koledování. Velikonoce končí starým pohanským zvykem šlehání pomlázkou, který přežil do současnosti. Žena nebo dívka má být jemně!!! pošlehána čerstvými, neloupanými, ještě neolistěnými proutky vrby. Vdaným ženám má zajistit plodnost a energii, svodným děvčatům svěžest, krásu a zdraví. Ženy a dívky se za omlazující pošlehání pomlázkou odměňují kraslicemi. Součástí koledování může být polévání vodou, někde mládenci polévají ženy, jinde ženy muže.

VELIKONOCE...

Znáte čtyři velikonoční symboly?

1. VELIKONOČNÍ VAJÍČKO—KRASLICE

Vejce je nejdůležitější symbol Velikonoc. Symbolizuje zrození, znovuzrození, nový život, koloběh života a smrti a také uzavřený hrob, ve kterém došlo ke zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Se zdobením vajec se začalo už ve starověku, a to nejčastěji červenou barvou, která symbolizovala Kristovu krev. A k vajíčkům neodmyslitelně patří i kuřátka, která značí nový život i jarní svěžest.

2. VELIKONOČNÍ ZAJÍČEK

Velikonoční zajíček k nám doputoval z Německa. V bibli najdete zajíčka jako symbol skromnosti, pokory a chudoby, tedy křesťanství a Ježíše. Na mnoha obrazech mívá Panna Maria u nohou bílého zajíčka. Byl také symbolem zmrtvýchvstání, plodnosti a štěstí. Úkol schovávat dětem na zahradě velikonoční vajíčka dostal zřejmě proto, že i v přírodě se zajáci na jaře často zatoulali až do blízkosti lidí ve snaze najít kolem jejich příbytků potravu.

3. VELIKONOČNÍ BERÁNEK

Beránek byl klasikou obětí izraelitů, kteří tím o Pesachu uctívali památku vysvobození z egyptského otroctví. Jako beránek Boží byl označován i Ježíš Kristus, který prolil svou krev a obětoval se pro spásu světa a vysvobození z hříchu. A při poslední večeři s apoštoly si prý dával jehněčí. Beránek je symbol čistoty, nevinnosti a poslušnosti a jako obřadní pokrm je znám už od středověku.

4. POMLÁZKA

Tradice vyšlehání dívek a žen pomlázkou je známá asi od 14. století. Vyšlehaným má zajistit zdraví a krásu, dodat jim sílu a pružnost mladých proutků, omladit je: odtud zřejmě pochází sloveso pomladit a z toho pomlázka. Pomlázkou se označuje jak nástroj, tak i samotný akt vyšlehání či koleda. Pomlázka se plete ze svazku mladých proutků, který se na konci zdobí barevnými pentlemi.

Velikonoční koledy, rekordy, kuriozity...

Upletl jsem pomlázku,
je hezčí než z obrázku,
všechny holky, které znám,
navštívím a vymrskám,
než mi dají vajíčko,
vyplatím je maličko.

HODY, HODY

Hody, hody přednáším,
sukýnky vám vypráším.
Na pomlázku mašlička,
do košíku vajíčka

BLEŠÍ KOLEDA

Ben, ben, ben,
všecky blechy ven!

A vajíčka do košíčka
sem, sem, sem

Největší velikonoční pomlázka

V rámci Velikonočních dílen v Biskupicích upletl místní pomlázkář Ladislav Šumbera před zraky komisařů České knihy rekordů pletení obří 8pramenné velikonoční pomlázky, jež dosáhla nevídané délky 101 m. Použito byl o přes osm set vrbových proutků o hmotnosti 200 kg.

Nejvíce kraslic v jeden rok

Do České knihy rekordů se dostala také Eva Holeszová a její dcera Iveta Biela z Bohumína. Ty v průběhu jednoho jediného kalendářního roku vytvořily neuvěřitelných 3 091 kraslic, což znamená zhruba 2 955 hodin práce

Nejmenší česká pomlázka

Nejmenší velikonoční pomlázka měří pouze 53 milimetrů. Vytvořená je z vousů kočky.

Největší drátované vejce

Podle týdeníku 5plus2 je vejce keramické, má hmotnost 20 kilogramů a jeho velikost je 67,5 centimetrů. Na jeho vytvoření bylo spotřebováno celkem 46 metrů drátu. Vejce se nyní nachází v pelhřimovském Muzeu rekordů a kuriozit.

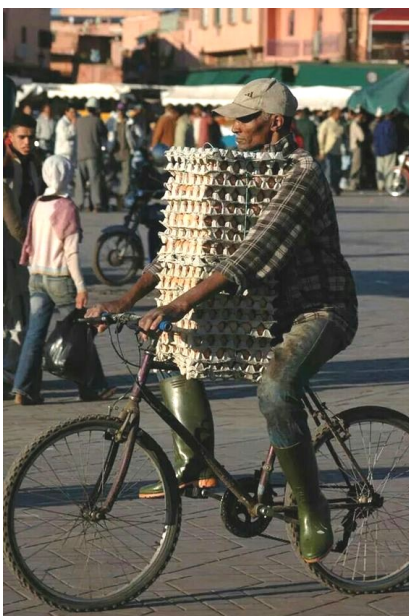
*Sluníčko dnes krásně hřeje,
mamku, tatku, mě i tebe.
Slavíme dnes jarní svátky,
vejce dáme na ošatky.
V pondělí k nám přijdou kluci
s pomlázkami pro kraslici.*

**Velikonoční koledníci
jsou jako balíky od
České pošty. Tušíte,
že dorazí, ale nevíte
kdy a v jakém stavu.**

Velikonoční nákupy

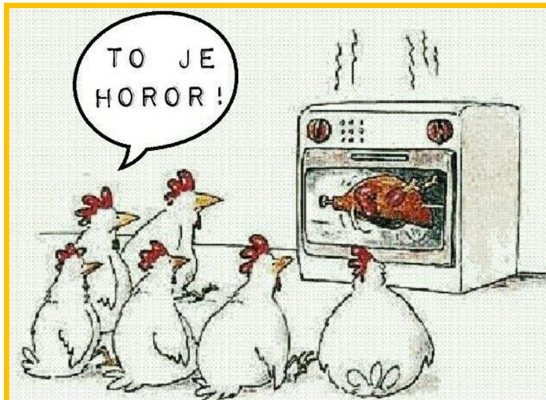

Duben—měsíc bezpečnosti

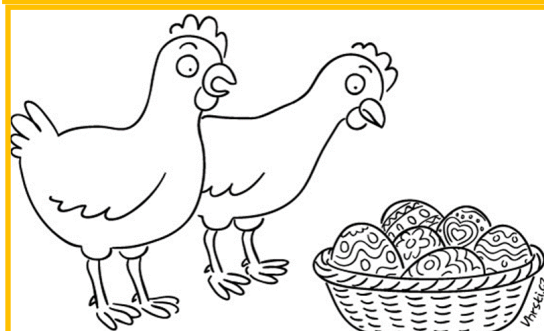
Kočky na stromě

NĚCO PRO POBAVENÍ

Víš, jak se říká zajíčku s blechami? Bugs Bunny.

Víš, jakou hudbu mají velikonoční zajíci nejradši? No přece hip hop.

Bud' nám začali do zrní přidávat LSD, anebo už úplně zešleli.

Proč nemůžeme velikonočnímu vajíčku vyprávět vtipy? Mohlo by popraskat.

Kolik vajíček musíme dát do prázdného košíku? Jedno, pak už není prázdný.

Proč nechodí velikonoční vajíčka ven v noci? Nechtějí, aby je někdo zmaloval.

Co bude na konci Velikonoc? Písmeno "C".

Velikonoční beránek si vzdychne: „Jsem z formy.“

Pepíček přijde ze školy a ptá se: „Mami, nejsou dneska náhodou Velikonoce?“ „Ne, ty budou až za dva týdny. Proč se ptáš?“ „No, že jsem si vykoledoval pětku...“

